

[Gammelgaard]

en være et tidspunkt, der lå efter vedtagelsesdagen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg synes ikke, at det i denne diskussion skal have lov at stå, at vi gennemfører en lov med tilbagevirkende kraft. Det er der ikke tale om. Der er tale om at lade loven gælde fra fremsættelsesdatoen. Hr. Gammelgaards parti har tidligere været med til at gennemføre noget sådant.

Måtte jeg så i øvrigt ikke lige understrege, hvad det er, vi forsøger på her. Det er at stoppe en del af de fiduser, der var mulige, så længe vi havde § 3, nemlig at man kunne gå ud og låne store beløb og derigennem sikre sig en skattefri indkomst, som de øvrige borgere i dette land naturligvis skulle betale.

Camre (S):

Hr. Bernhard Baunsgaard har stort set sagt det, der er at sige om denne sag. Jeg synes nok, at den konservative ordfører i sine argumenter heroppe glemmer, hvad dette drejer sig om. Det drejer sig om, at nogle mennesker har kunnet udnytte et smuthul i en lov til at lave nogle rent fiktive lånearrangementer og derved skabe sig en ganske urimelig gevinst i kraft af skattefriheden for kursgevinster.

Jeg skal anbefale tinget, at man stemmer imod det stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Der er ikke tale om at udnytte et smuthul. Den hidtil gældende lov har givet mulighed for den anvendelse af beskatningsreglerne, som vi her ser, og det er derfor ganske forkert, når det fremstilles, som det gøres fra både finansministerens og den socialdemokratiske gruppes side. Der er reelt tale om, at man her med tilbagevirkende kraft ændrer en bastant lovregel, der har givet borgerne nogle begunstigelser.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

I min omtale af det foreliggende lovforslag brugte jeg udtrykkelig ordene »utilsigtet anvendelse«. Jeg går ud fra, at når det konservative folkeparti kan stemme for lovens endelige vedtagelse, så er det, fordi de er eni-

ge med regeringen i, at det er en utilsigtet anvendelse.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Det er vi ganske enige med finansministeren i. Vi skal have bremset denne utilsigtede anvendelse for fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget

forkastedes, idet 56 stemte for, 78 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Efter afstemningen om ændringsforslaget ved vi altså, at vi nu helt præcist skal til at stemme om forslaget i den skikkelse, det blev fremsat i i februar måned 1980 af finansministeren her i tinget.

Finansministeren har jo allerede under den foregående debat taget hul på, hvorfor han mener, at hans forslag skal gennemføres, nemlig fordi han hævder, at der er tale om at ramme noget, der pludselig er gået op for folk, at det er »utilsigtet anvendelse« – det var ordret det, ministeren sagde gang på gang – af systemet. Men det er simpelt hen ikke rigtigt, for hver evig eneste gang vi igennem årene har talt om disse statslån, har vi med henvisning til § 3 fra fremskridtspartiets side gjort opmærksom på, hvordan systemet kunne anvendes, og at der var tale om, at man gav spekulanter – og det er udelukkende dem, det drejer sig om her – den fordel ved at investere i statsobligationer og statsgældsbeviser, at de fik en bedre skattemæssig stilling, end hvis de købte kreditforeningsobligationer. Det eneste, dette forslag går ud på, er lige præcis det, vi har påvist fra fremskridtspartiets side hver eneste gang og adskillige gange har stillet ændringsforslag om, men hvor vi har fået det stemt ned, fordi man har sagt fra regeringens side, at det statsøkonomisk er så vigtigt at kunne sælge